Laidrado episcopo¹, carissimo nostro filio, ut secum teneret eum et probaret: si verum esset, quod se ait credidisse, et si per epistolas suas damnare voluisset pristinum errorem, quem antea pertinaciter praedicavit. Consideratum antea habuit domnus rex, ut illum destinaret Riculfo archiepiscopo² ad servandum et castigandum. Et presbiterum suum, qui peior fuit magistro, tibi tuaeque providentiae dictum est dirigendum esse. Sed dum conversos^a ad fidem catholicam se esse fatebantur, tunc dati sunt praedicto fratri nostro ad probandos, quid veritatis esset.

Et ille 3 cum abbate b Benedicto 4 Nifridio 5 missus est in illas partes occidentales ad extinguendas et evacuandas huius pravissime adsertionis infidelitates c. Quos nostra parvitas, quantum potuit, scriptis ecclesiasticis adiuvabat; maxime eo libello 6, quem nuper edidimus contra libellum illius Felicis, quem priore anno 8 nobis direxit.

Tantum mibi a Candido meo laudata est sanctitatis vestrae conversatio et totius bonitatis studiosa devocio et ecclesiastice auctoritatis sancta sollicitudo, ut erubesco pene meae pigritiae.

Litterulas aliquas admonitionis vestrae scribere venerandae auctoritatie temerarium duxi, nisi legerem beato Hieronimo dicente aurum in sterquilinio inventum lavandum esse et thesauro dominico inserendum. Nam beatus apostolus Paulus aurum sapientiae, in stercore poetarum inventum, in divitias ecclesiasticae transtulit prudentiae; sicut omnes sancti doctores eius exemplo eruditi fecerunt. Nam rosa inter spinas nata miri odoris et coloris inconparabilis gratiam habere dinoscitur. Ita pietas tua meas litteras legat, sicut rosam de spinis, ut, si quid boni odoris in eis invenias largitori omnium bonorum gratiae agantur, qui potens est de pulvere rosam creare et de stercore erigere pauperem, ut solium gloriae teneat et sedeat cum prin-Ps. 112, 7.8. 25 cipibus populi sui.

Misi caritati tuae tria munuscula: tentorium, quod venerandum caput tuum defendat ab imbribus; misi et sagellum, quo pectus sacrum foveatur; misi et sciphum, in quo panis tingatur in mensa, ut hae species per singula loca mei nominis memoriam perpetualiter tuae ingerant sanctitati.

208.

Alcvinus Arnonem archiepiscopum Salisburgensem rogat, salutem nuntiet Aelimo Sabionensi, Remedio Curiensi episcopis, Paulino patriarchae Aquileiensi, cuius contra Felicem librum ad Carolum missum laudat. Addit de Elipando Toletano; de Laidrado Lugdunensi; de Felicis secum reconciliatione.

800 vere vel aestate.

Codd. S1 fol. 153'-154' (S1* fol. 65'). Edd. F 92c. — Migne col. 328.

44

EPISTOLAE IV.

35

a) conversus H. b) abbate scripsit J. pro abbatibus H. c) infidelitatis H. d) libelli H. e) venerandi auctoritatem H. f) inconparabilibus H.

¹⁾ Lugdunensi 798-814. 2) Moguntino 787-813. 3) Leidradus. 4) abbate monasterii Anianensis (dioec. Magelonensis). 5) i. e. ad Nifridium episcopum Narbonensem, sed cf. Sickel Acta Karolinorum II, 281. 6) Liber Albini contra haeresin Felicis ed. Frobenius I, 760-782. 7) anno 799; v. ep. 171 supra p. 282 n. 3. 8) anno 798; v. ep. 171 l. l. 9) Nescio ubi. 10) Cf. supra p. 337.